

Mathiasen med egne øjne kan se, at der rent faktisk var tale om en ganske hurtig reaktion på de endelige tal for 2003, som forelå, mener jeg, i midten af februar måned.

Jeg må sige til fru Lissa Mathiasens første spørgsmål, at det simpelt hen er utroligt, at man bliver ved med at komme med den påstand, at hvis det er en konservativ justitsminister, så skal man udvise rettidig omhu og se flere år frem i tiden og sige, hvor mange fængselspladser der er behov for, men hvis det er en socialdemokratisk justitsminister, jamen så er der bare ikke noget at gøre ved, at fængselspladserne så ikke bliver etableret til tiden. Det er altså en mærkelig måde at argumentere på. Kan vi dog ikke blive enige om, at det her altså ikke er et område, hvor man kan forudsige, hvordan udviklingen bliver om 1 eller 2 år? Ellers må jeg jo sige, at det var hr. Frank Jensen, der ikke udviste rettidig omhu ved at sørge for, pladserne var til stede de der 8-9 måneder efter, at han selv var afgået som minister.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Det kan jo lyde som en strid om ord, men det er interessant, at man fra justitsministerens side overhovedet kan være i tvivl om, hvem det er, der har udvist rettidig omhu, og hvem der ikke har udvist rettidig omhu.

Hvis man laver sådan lidt af en fritegning her, så må man sige, at kurven, hvis vi tager den fra midten af 1990'erne og indtil 1998, hvor det nye kriminalforsorgsforlig, som skulle række fra 1999 til 2003, blev lavet, så var det en meget pæn kurve. Så var der nogle små krusninger, men da vi nåede 2001, var vi faktisk nede på – hvis ministeren har tid til at høre efter – en ventetid på 24 dage for at komme ind ved årsskiftet 2002, altså fra 2001 til 2002.

Derfor blev der taget en beslutning i enighed med alle partier, også Venstre og Konservative, om, at selvfølgelig nedlægges man pladser, hvor der ikke er behov for dem. Det er at udvise rettidig omhu. Men når man så pludselig i løbet af foråret og sommeren 2002 ser, at nu går det den anden vej, hvem har så ansvaret for at udvise rettidig omhu? Vi påtog os ansvaret, flere af forligspartierne påtog sig ansvaret, men ministeren ville ikke anerkende, at der var et behov. Vi fik hele tiden at vide: Lad os nu vente og se, lad os nu vente og se.

Heldigvis vil jeg sige, at tingene jo taler deres eget tydelige sprog, for vi kan jo se det, f.eks. i samtlige pressemeddelelser, der er sendt ud fra ministeren. Jeg nævnedes i min første tale, at i maj 2003 kommer ministeren med en pressemeddelelse, der siger: Nu garanterer jeg, at nu stopper det, nu vender det. Nå ja, sådan var det for resten ikke. Så her i efteråret: Nu er vi sikre på, at vi har styr på det. Jeg spørger i slutningen af januar og får at vide: Vi har styr på det. Mindre end 2 måneder efter siger ministeren: Nå nej, vi havde for resten ikke styr på det.

Det er ikke at udvise rettidig omhu. Man må hele tiden følge tallene nøje og så indrette sig efter det, ellers får vi en kriminalforsorg, hvor de mange får lov at gå derude, også dem, der er dømt for vold. Derfor kommer de ansatte til at betale prisen i form af menneskeliv, der bliver tabt, og derfor lægger justitsministeren regningen over til socialministeren. Vi synes, det er en ubehagelig form for personalepolitik. Det er derfor, det går så galt med kriminalforsorgen.

Jeg vil godt gentage: Vi vil gerne være med til – justitsministeren ved også, at vi havde penge og vi var parate til at betale det, det ville koste – en bedre udslusning, en bedre behandlingsindsats, en bedre indsats over for misbrugsproblemer. Vi er parate til at udvise den rettidige omhu. Ministeren kan bare sige til, så kommer vi.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det har været en spændende debat, og lad mig ganske kort summere op i forlængelse af det, fru Lissa Mathiasen har sagt, hvad det er, debatten har vist.

Debatten har bekræftet, at siden Socialdemokratiet lagde armene over kors og trak sig ud af enhver indflydelse på dansk kriminalforsorg, er det lykkedes regeringen at skaffe 1.500 mio. kr. ekstra, det største beløb, der nogen sinde har været; det er lykkedes regeringen at fremskaffe næsten 500 nye pladser; det er lykkedes regeringen at afskaffe denne træning til body builder typer, som florerede under de socialdemokratiske ministre, ved, at vi har afskaffet disse træningsinstrumenter, således at det er sværere at banke de øvrige indsatte og fængselsfunktionærerne; vi har iværksat flere narkobehandlings tilbud, end der nogen sinde har været.